

תת"ע 355/09/17 - מדינת ישראל נגד דרנוב מיכאל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 355/09/17 מדינת ישראל נ' דרנוב מיכאל
תיק חיזוני: 30250878243

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה נועה חקלאי
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד דרנוב מיכאל
נאשם החלטה

1. ביום 17.10.3 נדון הנאשם בהעדתו לעונשה הכלולתי, בין היתר, 24 חודשים פסילה בגיןו 30ימי הפסילה המנהלית.
2. הנאשם ביקש לחשב את הפסילה מיום גזר הדין שכן לדבריו רישיונו נלקח ממנו על ידי השוטר בעת ביצוע העבירה ומماז לא הוחזר לו והוא סבר שאם הרשות נמצאה בידי המשטרה אז הוא מרכזה את עונש הפסילה שהוטל עליו. רק לאחרונה שבקש לחדש את רישיונו נודע לו כי היה עליו להפקיד את רישיונו בנסיבות בית המשפט. הנאשם ביקש שהפסילה תימנה מיום גזר הדין.
3. ב"כ המ雅思ימה התנגדה לבקשתו. לטענותה, רישיונו של הנאשם אכן הופקד במשטרת לאחר שנמסר לקצין במסגרת השימוש שנערכ לו, אולם טענה כי ביום 17.8.17 נשלח הרשות בדו"ר רשום בחזרה למבקש. לדבריה לא נרשם לנאשם הרשותות נוספת מאז הרשעה זו.
4. הנאשם טען כי לא קיבל את הרישוי שנשלח על ידי המ雅思ימה ובבדיקה מול רשות הדואר לא ניתן היה לבירר אודות גורלו של הרישוי שנשלח.
5. בסעיף 42(ג)(1) לפקודת התעבורה קבוע המחוקק כי בчисוב מנתן הפסילה לא תבוא בחשבון התקופה שהחלפה עד למסירת הרישוי לרשות.

תקנה 557 מסדרה את החובה להפקיד את הרישוי בנסיבות בית המשפט במקרים בהם הרישוי תקין או פגע, כמו כן במקרה שאבד הרישוי קובעת התקנה חובה להפקיד תצהיר אובדן, ובמקרה שהרישוי מופקד בתיק אחר חובה להציג אישור הפקדה מהתיק האחר.

6. התקנה אינה מסדירה את חובת ההפקדה במצב בו רישינו של הנאשם מופקד בידי המשטרה, לא בתיק אחר, אלא בקשר עם התקן הנוכחי.

מקרה דומה נדון במפורש בבש"פ 9075/12 **מוחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל** (14.4.14). וכך קבע בית המשפט העליון:

"רישון הנהיגה של העורר כלל לא אבד. הרישון נמצא בתיק המשטרה. בפלילים עסקין ושותה עליינו להישמר מפני פרשנות מרחיבה יתר על המידה. תהא תכילת החוקה שבסיס התקנה כאשר תהא, דומני כי הלשון אינה סובלת פרשנות לפיה רישון נהיגה שנמסר לבוחן תנואה ונמצא בתיק המשטרה, כמוותו כרישון שאבד ..."

מן הרاءו לנו גם לשונות נגד עינינו את הלר-מחשבתו של אזרח מן השורה שנדרש להפקיד את רישון הנהיגה שלו. אם אבד לו רישונו, לבטח הוא מודיע לכך שלא מילא אחר חובתו להפקיד את הרישון, והרי זה אף סביר וטבעי לצפות ממנו כי בין שעליו לנוקוט בצד חולפי. למצב דברים זה נועדה הגשת התצהיר חלף המצאת הרישון. לא כן לגבי אדם שרישומו נלקח ממנו בשעת חקירה ונמצא בתיק המשטרה. אזרח מן השורה עשוי שלא לדקדק בין משטרת, מזכירות בית משפט, ומשרד הרישוי. לגבי דידו, אחת הם כל הגורמים הללו - הרשות. מצאים אנו, "לפני עיר לא תנת מושול" (ויקרא יט, יד). אכן, יש מן האזרחים המבקשים להעירים; אף מרביתם הגוננים, ועשויים לטעות בתום-לב בסבך הבירוקרטיה. האזרח רשאי להניח כי מילא אחר חובתו, ומכל מקום, אם יש צורך בהזנה הדנית של מידע בין הרשותות הללו, הדבר יעשה בלי צורך במעורבות מצד זו. ... בvidן שבו אנו חיים, קדמה של טכנולוגיה, תקשורת ומחשבים, הדעת נותרת - על כל פנים, רשאי האזרח לסבור כך - כי ככל שיש צורך במסירת רישון הנהיגה למזכירות בית המשפט או למשרד הרישוי, תעשה זאת המשטרה, שהרי רישון נמסר לה בתיק החקירהמושא המשפט.

...התקנות מלמדותנו - מה שמחיב גם השכל הישר - על ערך הזנה והידברות בין המשטרה ובית המשפט לבין רשות הרישוי. **מדוע אפוא שאזרח דוגמת העורר דן לא יהיה רשאי להניח שמשנלקח רישונו במהלך החקירה והופקד בתיק המשטרה, בעוד הנתון הזה במחשב וידעת לפי הצורך בבוא העת למזכירות בית המשפט ולרשوت הרישוי? מדוע שכך לא יצא ידי חובתו? מדוע להטיל עליו חובת הגשת תצהיר חלף הפקדת הרישון בנסיבות בית המשפט?** ...לפי שעה, על כל פנים, איןנו מוצא עיגון בלשון התקנה, ולא טעם בתכליתה, להטיל חובה על אדם שהפקיד את רישונו במשטרה בשעת חקירתו להגיש תצהיר אחראי ענישתו."

7. וודges כי גם בעניינו של ג'אבר, אין מדובר למי שרצה פסילה ברצף מרגע שנפרש על ידי הקצין ועוד למועד גזר הדין.

8. לאור האמור, ובהתאם לפס"ד ג'אבר שלעיל, ובשים לב לדברי הנאשם שלא קיבל את רישונו ממשטרת ישראל (הראשון אמ衲 נשלח אליו אך אין אינדיקטיה שהנאשם ידע כי הרישון נשלח אליו וכן אין אינדיקטיה שהרישון הגיע לעדו)

.9. לאור האמור, בנסיבות המפורטוות, ובדגש על כך שמאז הרשעה זו לא ביצע עבירות נוספות, אבי מורה **למציאות להנפיק אישור הפקדה ממועד מתן גזר הדין, קרי מיום 3.10.17.**

5129371

.10. 54678313 העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ט איר תשפ"ב, 20 Mai 2022, בהעדר הצדדים.